

Ügyszámunk: 2016/3319
Kérjük, válaszában erre a számról hivatkozzon.

Hiv.sz.: IV/1862-3/2016

Tisztelt Főtitkár Úr!

Ügyfeleink, [REDACTED] nevében és képviselőként fordulunk Önhez; ügyvédi meghatalmazásunk másolati példányát csatoljuk.

Fenti számú tájékoztató levelében foglaltaknak megfelelően ügyfeleink (a továbbiakban: „indítványozók”) a Kúria Pfv.I.21.844/2015/5. sorszámú ítélete ellen az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukat az alábbiakkal kívánják kiegészíteni, illetve pontosítani:

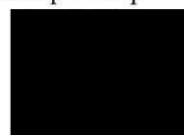
Határozott kérelem

1. Az indítványozók azt kérik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés d) pontja, illetve ugyanezen cikk (3) bekezdés b) pontja alapján eljárva állapítsa meg, hogy a Kúria Pfv.I.21.844/2015/5. sorszámú ítélete az Alaptörvény tulajdonhoz való jogot biztosító XIII. cikkébe, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot biztosító XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközése miatt alaptörvény-ellenes és semmisítse meg azt.

Tulajdonhoz való jog

2. Az irányadó tényállás szerint a [REDACTED] hrsz-ú belterületi „lakóház-udvar” megnevezésű ingatlanok határosak egymással. A 687 négyzetméter alapterületű [REDACTED] hrsz-ú ingatlan (a továbbiakban: indítványozói ingatlan) tulajdonosai 1980 óta – egymás között egyenlő arányban – az indítványozók. A két ingatlan határvonalával párhuzamosan de 93 cm-rel „beljebb”, a saját ingatlanukon futó kerítést az indítványozók 1986-ban építették. Ennek következtében 16 négyzetméter saját tulajdonú terület a kerítésen kívülre került. Ezt az indítványozók azért tették, hogy a kerítés karbantartásához ne kelljen a szomszédos telken áthaladniuk. Az ellenérdekű fél 2000-ben vásárolta a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan az önkormányzattól, majd arra 2002-ben lakóházat épített.
3. A Miskolci Törvényszék jogerős ítélete – amelyet a Kúria támadott ítélete hatályában fenntartott – azt állapította meg, hogy a két ingatlan közös ingatlan-nyilvántartási térképi határa megegyezik a használati határral vagyis a kerítés vonalával. Ezen ítéletek következtében az indítványozók jogi értelemben elveszítették az összesen 16 négyzetméter alapterületű, 93 cm széles sáv tulajdonjogát.
4. Az ingatlan-nyilvántartási térképen feltüntetett határvonal és a támadott ítélettel megállapított határvonal 93 cm-es távolságra van egymástól. Ugyanakkor régi vetületi rendszerű alaptérkép

Alkotmánybíróság ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1862-4/2016
Érkezett:	2017 JAN 09.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	[REDACTED]

alapú adatbázis esetén, 1:2000 méretarány mellett az ingatlan-nyilvántartási célú földmérési és térképészeti tevékenység részletes szabályairól szóló 25/2013. (IV. 16.) VM rendelet 3. melléklet B) pontja egy-egy határvonal helyzetében legfeljebb 90 cm-es eltérést enged meg. Ebből következően az ingatlan-nyilvántartási térképen feltüntetett határvonaltól történő ítéleti eltérés több mint megengedett pontatlanság.

5. A tulajdonhoz való jog tartalmának legalaposabb kifejtését a 64/1993. (XII. 22.) AB határozat tartalmazza, melynek 2012 utáni alkalmazhatóságát az Alkotmánybíróság számos határozata megerősítette. {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [26]; 25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [59]} Eszerint a tulajdonhoz való jog fogalma „nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványai, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más.” [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 369, 179.] A polgári jogi tulajdonfogalomtól való elhatárolás azonban nem eredményezi a tulajdonjog részjogosítványai alkotmányos védelmének teljeskörű hiányát. A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes), ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]}
6. A Kúria támadott ítélete indokolatlan és szükségtelen, így önkényes beavatkozást jelent az indítványozók tulajdonjogába, mivel azt – a közhiteles ingatlan-nyilvántartás adataitól eltérően – a 16 négyzetméteres földszáv vonatkozásában lényegében elvonja. Ez pedig sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, miszerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz. Ezért a támadott ítélet alaptörvény-ellenes.

Tisztességes eljáráshoz való jog

7. Téves és a logika (valamint a geometria) alapelveinek is ellentmondó a Kúria azon álláspontja (támadott ítélet 29-32. bekezdések), miszerint irreleváns a jogvita eldöntése szempontjából az a körülmény, hogy az indítványozói ingatlan északi határvonalának 13,18 méteres térképi hosszadata 12,25 méteres mért hosszadattá „zsugorodott”. Amennyiben elfogadjuk, hogy a két szomszédos ingatlan között húzódó határvonal merőleges az északi határvonalra, vagy legalábbis érinti azt, akkor nyilvánvaló, hogy az indítványozói ingatlan északi határvonalának rövidülése egyúttal a két ingatlan közötti határvonal „elmozdulásával”, egyúttal az indítványozói ingatlan alapterületének csökkenésével jár. Éppen az északi határvonal rövidülése alapján számítható ki, hogy a közös határvonal „elmozdulása” 93 cm-es. Ítéletének 3. bekezdésében ezért a Kúria iratellenesen hivatkozik arra, hogy a két ingatlan közötti térképi és használati határ eltérése a 90 cm-es hibahatáron belül van. Ez a fajta önkényes megközelítés összeegyeztethetetlen a tisztességes eljárás követelményével (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés).

8. A tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját az Alkotmánybíróság elvi jelentőséggel először a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában foglalta össze. A tisztességes eljárás (fair trial) az Alkotmánybíróság ezen döntésében kimunkált alkotmányos mérce szerint „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.] A tisztességes eljárás követelménye által meghatározott garanciák, „[...] a bírósághoz való jog megannyi konkrét feltételét tartalmazzák, amelyek nem abszolútak abban az értelemben mint például az említett ártatlanság véelme, de amelyek az általános szabály szerinti mérlegelésnek mégis abszolút korlátai. Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás tisztességes voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; hanem a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvszabály, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükséges és arányos volta.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 99.]
9. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye. Önmagában a bírói út igénybevételenek formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat. {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80-81.} Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot. Irányadó ez a megállapítás mind a bíróság döntésének a tartalmára, mind a döntés alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárási szabályokkal {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
10. A logika szabályainak ellentmondó, iratellenes megállapításokat tartalmazó, önkényes jogértelmezésen alapuló ítélet ezért alaptörvény-ellenes.

Jogbiztonság

11. A Kúria támadott ítélete 34. bekezdésében a békés birtokállapot védelmére hivatkozik. Az indítványozók álláspontja szerint ez nem teszi sem indokolttá, sem arányossá a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban szereplő térképi adatoktól eltérő, a mérési hibahatárt meghaladó mértékű eltérés ítéletbe foglalását. Kiemelendő, hogy az elbirtoklás kérdését az alapperben nem vizsgálták, így ez nem szolgálhatott az indítványozók tulajdonjogának megcsonkításához. A bírói ítélettel történő önkényes beavatkozás a tulajdonviszonyokba sérti a jogbiztonság követelményét (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés) is.
12. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben - a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén {1. pl. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[17]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]} - lehet alapítani. A jelen ügyben erről nincs

szó. Az indítványozók ezért csupán az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatos, fentiekben már kifejtett alkotmányjogi panaszukkal összefüggésben hivatkoznak a jogbiztonság sérelmére.

13. Az indítványozók a korábbi beadványukban előadottakat fenntartják.

Budapest, 2017. január 6.

Üdvözlettel:

dr. Magyar György
ügyvéd

Melléklet(ek): 1